

MESAJUL SFÂNTULUI PĂRINTE

**pentru a 108-a Zi Mondială
a Migrantului și Refugiatului
(25 septembrie 2022)**

A construi viitorul cu migrații și refugiații

„Noi nu avem aici o cetate stabilă, ci o căutăm pe aceea care trebuie să vină” (Evr 13,14).

Iubiți frați și surori,

Sensul ultim al „călătoriei” noastre în această lume este căutarea patriei adevărate, Împărăția lui Dumnezeu inaugurată de Isus Cristos, care își va avea realizarea sa deplină atunci când el se va întoarce în glorie. Împărăția sa încă nu este împlinită, dar este deja prezentă în cei care au primit mântuirea. „Împărăția lui Dumnezeu este în noi. Deși este încă escatologică, este viitorul lumii, al omenirii, în același timp se află în noi”[1].

Cetatea viitoare este o „cetate care are temelii, al cărei arhitect și constructor este Dumnezeu” (Evr 11,10). Proiectul său prevede o operă intensă de construcție în care toți trebuie să ne simțim implicați personal. Este vorba de o lucrare meticuloasă de convertire personală și de transformare a realității, pentru a corespunde tot mai mult la planul divin. Dramele istoriei ne amintesc cât de departe este încă obținerea țintei noastre, Noul Ierusalim, „locuința lui Dumnezeu cu oamenii” (Ap 21,3). Dar pentru asta nu trebuie să ne pierdem curajul. În lumina a ceea ce am învățat în suferințele din ultimele timpuri suntem chemați să reînnoim angajarea noastră pentru edificarea unui viitor care să răspundă mai mult la proiectul lui Dumnezeu, al unei lumi în care toți să poată trăi în pace și demnitate.

„Noi așteptăm ceruri noi și un pământ nou în care va locui dreptatea” (2Pt 3,13). Dreptatea este unul din elementele constitutive ale Împărăției lui Dumnezeu. În căutarea zilnică a voinței sale, ea trebuie edificată cu răbdare, jertfă și determinare, pentru ca toți cei cărora le este foame și sete de ea să fie săturați (cf. Mt 5,6). Dreptatea Împărăției trebuie înțeleasă ca realizarea ordinii divine, a planului său armonios, unde, în Cristos mort și înviat, toată creația devine din nou „ceva bun” și omenirea „ceva foarte bun” (cf. Gen 1,1-31). Dar, pentru ca să domnească această armonie minunată, trebuie primită mântuirea lui Cristos, evanghelia sa de iubire, pentru ca să fie eliminate inegalitățile și discriminările din lumea prezentă.

Nimeni nu trebuie să fie exclus. Proiectul său este în mod esențial incluziv și pune în centru pe locuitorii din periferiile existențiale. Între aceștia sunt mulți migrați și refugiați, evacuați și victime ale traficului de persoane. Construirea Împărăției lui Dumnezeu este cu ei, pentru că fără ei nu ar fi Împărăția pe care o vrea Dumnezeu. Incluziunea persoanelor mai vulnerabile

este condiție necesară pentru a obține cetățenie deplină. De fapt, spune Domnul: „Veniți, binecuvântații Tatălui meu, moșteniți împărăția care a fost pregătită pentru voi de la întemeierea lumii! Căci am fost flămând, și mi-ați dat să mănânc, am fost însetat, și mi-ați dat să beau, am fost străin, și m-ați primit, gol, și m-ați îmbrăcat, bolnav, și m-ați vizitat, am fost în închisoare, și ați venit la mine!” (Mt 25,34-36).

A construi viitorul cu migranții și refugiații înseamnă și a recunoaște și a valoriza cât poate aduce fiecare dintre ei la procesul de construcție. Îmi place să percep această abordare a fenomenului migrator într-o viziune profetică a lui Isaia, în care străinii nu figurează ca invadatori și distrugători, ci ca muncitori binevoitori care reconstruiesc zidurile noului Ierusalim, Ierusalimul deschis tuturor neamurilor (cf. Is 60,10-11).

În aceeași profeție venirea străinilor este prezentată ca sursă de îmbogățire: „Belșugul mării se va întoarce la tine și bogățiile neamurilor vor veni la tine” (60,5). De fapt, istoria ne învață că a fost fundamentală contribuția migranților și refugiaților pentru creșterea socială și economică a societăților noastre. Și așa este și astăzi. Munca lor, capacitatea lor de jertfă, tinerețea lor și entuziasmul lor îmbogățesc comunitățile care îi primesc. Dar această contribuție ar putea să fie și mai mare dacă este valorizată și susținută prin programe bine făcute. Este vorba de un potențial enorm, gata să se exprime, numai dacă îi este oferită posibilitatea.

Locuitorii din noul Ierusalim – mai profetește Isaia – mențin mereu deschise larg porțile cetății, pentru ca să poată intra străinii cu darurile lor: „Porțile tale vor fi deschise mereu, zi și noapte, ca să se aducă la tine bogățiile neamurilor și să fie conduși regii lor” (60,11). Prezența migranților și refugiaților reprezintă o mare provocare, dar și o oportunitate de creștere culturală și spirituală pentru toți. Grație lor avem posibilitatea de a cunoaște mai bine lumea și frumusețea diversității sale. Putem să ne maturizăm în umanitate și să construim împreună un „noi” mai mare. În disponibilitatea reciprocă se generează spații de confruntare rodnică între viziuni și tradiții diferite, care deschid mintea la perspective noi. Descoperim și bogăția conținută în religii și spiritualități necunoscute de noi, și asta ne stimulează să aprofundăm propriile noastre convingeri.

În Ierusalimul neamurilor templul Domnului este făcut mai frumos de ofertele care vin din ținuturi străine: „Toate turmele din Chedár se vor aduna la tine, berbecii din Nebáiot îți vor sluji, se vor urca pe altarul meu ca o jertfă plăcută, iar eu voi împodobi casa strălucirii mele” (60,7). În această perspectivă, venirea migranților și refugiaților catolici oferă energie nouă vieții ecleziale a comunităților care îi primesc. Ei sunt adesea purtători de dinamice revitalizante și animatori de celebrări vibrante. Împărtășirea exprimărilor de credință și a devoțiunilor diferite reprezintă o ocazie privilegiată pentru a trăi mai deplin catolicitatea poporului lui Dumnezeu.

Iubiți frați și surori, și în special voi, tinerilor! Dacă vrem să cooperăm cu Tatăl nostru ceresc în construirea viitorului, să o facem împreună cu frații noștri și surorile noastre migranți și

refugiați. Să-l construim astăzi! Pentru că viitorul începe astăzi și începe de la fiecare dintre noi. Nu putem lăsa generațiilor următoare responsabilitatea deciziilor care este necesar să fie luate acum, pentru ca proiectul lui Dumnezeu cu privire la lume să se poată realiza și să vină Împărăția sa de dreptate, de fraternitate și de pace.

Notă:

[1] Sf. Ioan Paul al II-lea, Discurs adresat la vizita în parohia romană „Sfinții Francisc de Assisi și Ecaterina de Siena, patroni ai Italiei”, 26 noiembrie 1989.

Doamne, fă-ne purtători de speranță,
pentru ca unde este întuneric să domnească lumina Ta
și unde este resemnare să renască încrederea în viitor.

Doamne, fă-ne instrumente ale dreptății tale,
pentru ca unde este excludere să înflorească fraternitatea
și unde este aviditate să prospere împărțirea.

Doamne, fă-ne constructori ai Împărăției tale
împreună cu migrații și refugiații
și cu toți locuitorii din periferii.

Doamne, fă să învățăm cât de frumos este
a trăi toți ca frați și surori. Amin.

Roma, Sfântul Ioan din Lateran, 9 mai 2022

Franciscus

(traducere – pr. Mihai Patrașcu)

